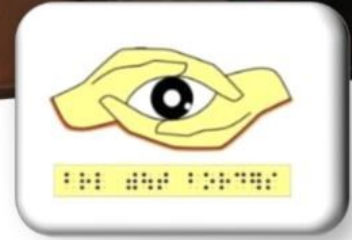

Braille Without Borders

Kwartaalbericht 4 -2017

Beste vrienden en supporters,

2017 was een moeilijk jaar voor Braille Zonder Grenzen in Tibet. Maar nu, tegen het einde van het jaar, zijn we toch enigszins hoopvol gestemd over een eventuele voortzetting van de activiteiten.

Maar eerst een kort overzicht:

Al 19 jaar lang hebben Paul Kronenberg en ik, samen met onze Tibetaanse collega's en later ook met onze oud-studenten, het Braille Without Borders project opgezet en geleid. Naast de voorbereidende school in Lhasa, die kinderen tussen de vijf en vijftien voorbereidt op integratie in het reguliere schoolstelsel, omvat het ook een brailleboekdrukkerij, waar Tibetaanse, Chinese en Engelse schoolboeken worden geproduceerd, een trainingsboerderij waar blinde jongeren en Volwassenen in landbouw-, ambachts- en muziekberoepen worden opgeleid, en het unieke zelf-integratieprogramma.

Na de succesvolle integratie van vier blinde studenten in een reguliere basisschool in 2003 is dit programma snel gegroeid. Het omvat nu zeven reguliere scholen op verschillende niveaus en zelfs twee universiteiten in Lhasa en Chengdu. Meer dan 120 blinde kinderen en jongeren zijn momenteel geïntegreerd zonder speciale begeleiding of beter, ze integreren zichzelf. Daarvoor zijn ze intensief door Braille Zonder Grenzen voorbereid. Naast blinden technieken, zoals mobiliteitstraining en praktische levensvaardigheden, leren ze hoe ze een computer kunnen gebruiken; Daarnaast leren ze Braille in drie verschillende talen; Engels, Tibetaans en Chinees. Het belangrijkste is dat ze genoeg zelfvertrouwen opdoen om zelfstandig problemen op te lossen. Met deze kennis, vaardigheden en het verworven zelfvertrouwen zijn ze niet alleen een stuk zelfstandiger, ze kunnen ook klasgenoten ondersteunen.

We waren ons er altijd van bewust dat het contract tussen ons en de lokale partner, de Tibet Disabled Person's Federation, in 2017 zou eindigen. Daarom hebben we in een vroeg stadium al voorzorgsmaatregelen genomen om de verantwoordelijkheden over te dragen aan onze medewerkers, in het bijzonder aan onze voormalige studenten Nyima Wangdu en Gampo Gyendsen, en aan Adron, die de trainingsboerderij leidt. En dat werkte prima. Alle programma's liepen gesmeerd. Het Braille Zonder Grenzen werd in heel China erkend. Daarom waren we geschokt toen we afgelopen zomer tijdens het overdrachtsbezoek te horen kregen dat we de school en boerderij gesloten zou worden en de leerlingen van onze programma's naar zogenaamde 'special schools' zouden worden getransfereerd.

Wij en veel mensen over de hele wereld waren radeloos. Wat was de reden om een dergelijk goed functionerend en toekomstgericht project te sluiten?

Ook de nationale Chinese gehandicaptenorganisatie had geen verklaring. Als gevolg hiervan werden er verschillende speculaties ontwikkeld, die ik via de media en in brieven heb gedeeld. Om het succesvolle zelfintegratieprogramma te beschermen, hebben diplomaten op het hoogste niveau samengewerkt en gesproken met vertegenwoordigers van de Chinese Gehandicapten Bond. Hoewel ze herhaaldelijk beweerde dat zij, als een nationale instantie, zich niet kunnen maar ook niet willen mengen in de aangelegenheden in de autonome regio Tibet, is er toch het een en ander gebeurd, dat laat hopen op een voortzetting van het programma.

Zo toont de stad Shigatse interesse om de trainingsboerderij over te nemen inclusief onze leerlingen en medewerkers. Ook lijkt de stad Lhasa nu toch geïnteresseerd te zijn in het overnemen van de voorbereidende lagere school. Gyendsen klinkt hoopvol: "We zijn er allemaal nog steeds, de kinderen worden als voorheen

onderwezen".

Wat er ook gebeurt, Braille Without Borders leeft voort. Veel blinde kanthari deelnemers hebben onze concepten overgenomen en aangepast aan de plaatselijke omstandigheden. Dit resulteert in vergelijkbare projecten met zelf-integratie-concepten in Azië en Afrika.

Wat zeker is, is dat wij niet langer fysiek in Tibet kunnen werken en daarom hebben we besloten, de opgedane ervaring nu in Kerala in te zetten. Op een terrein niet ver van Trivandrum plannen we een nieuwe Braille Without Borders School waar blinde kinderen worden voorbereid voor zelf-integratie in reguliere scholen. Het zal een combinatie zijn van onze trainingsboerderij en het Lhasa-project. Daar worden kinderen intensief getraind in blinde technieken, talem, vaardigheidstrainingen, sportactiviteiten, milieutrainning en tuinbouw. Kortom, een nieuwe benadering van integratie met als doel een vervuld en gelukkig leven in een (nu nog behoorlijk) blinden onvriendelijke samenleving.

Wij houden u op de hoogte van de ontwikkelingen in zowel Tibet als India.

We zijn danlbaar als u dit bericht deelt met geïnteresseerde mensen.

Namens alle leerlingen en medewerkers zeggen wij HEEL HARTELIJK DANK voor uw voortdurende ondersteuning en wij wensen u het allerbeste voor het jaar 2018.

Sabriye Tenberken, Paul Kronenberg

Wilt u het werk van Braille Without Borders ondersteunen?

Dat kan [hier](#) – HARTELIJK DANK!

www.facebook.com/kantharis - www.kanthari.org